

Mateusz Radajewski
Katedra Prawa Konstytucyjnego
Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii
Uniwersytet Wrocławski

KAZUS – JAK ZOSTAĆ SĘDZIĄ?

Pan Wolfgang Miller urodził się 14 lutego 1960 r. w Oleśnicy. Od najmłodszych lat chciał zostać urzędnikiem państwowym. Z tego powodu postanowił ukończyć studia wyższe na kierunku administracja. Pan Wolfgang bez problemu dostał się na ten kierunek na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego. W toku studiów zorientował się jednak, że znacznie ciekawsze od prawa administracyjnego są przedmioty związane z prawem cywilnym. Pod koniec studiów postanowił zatem, że zostanie sędzią. Po obronie pracy magisterskiej (zatytułowanej „Uprawnienia najemcy rzeczy ruchomej w prawie rzymskim i polskim prawie cywilnym”) i uzyskaniu stopnia zawodowego magistra administracji pan Wolfgang – za namową swojego promotora – rozpoczął studia doktoranckie nauk prawnych w zakresie prawa cywilnego¹. Rozprawę doktorską przygotował w 2 lata i już w 1986 r. uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych (specjalność: prawo cywilne). Po kilkunastu kolejnych latach – na podstawie swojego dorobku naukowego – uzyskał on stopień doktora habilitowanego nauk prawnych, a w dniu 15 maja 2013 r. tytuł profesora nauk prawnych.

W dniu 14 grudnia 2013 r. w „Monitorze Polskim” ukazało się obwieszczenie Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego o jednym wolnym stanowisku sędziego w Sądzie Rejonowym w Oleśnicy. Prof. Wolfgang postanowił wreszcie zrealizować swoje marzenie z lat studenckich i – jako jedyny kandydat – przystąpił do konkursu. Jego kandydatura nie spotkała się jednak z pozytywną opinią zgromadzenia ogólnego sędziów okręgu, na którym otrzymał on jedynie 5 głosów „za”, przy 34 „przeciw” i 2 „wstrzymujących się”. Mimo tak fatalnego wyniku prezes Sądu Okręgowego we Wrocławiu postanowił przedstawić kandydaturę p. Millera Krajowej Radzie Sądownictwa.

W Krajowej Radzie Sądownictwa kandydatura p. Wolfganga również nie wzbudziła entuzjazmu. Niektórzy członkowie tego organu uznali jednak, że skoro jest on jedynym kandydatem, to lepiej by sędzią miał zostać on, niż żeby stanowisko sędziowskie pozostawało nieobsadzone. W związku z tym, zamiast głosować przeciw kandydaturze p. Millera, wstrzymali się oni od głosu. Dzięki temu Krajowa Rada Sądownictwa stosunkiem głosów 10 „za”, 5 „przeciw” i 10 „wstrzymujących się” podjęła uchwałę o przedstawieniu Prezydentowi RP wniosku o powołanie p. Millera na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego. Prezydent RP – znany ze swojej niechęci do środowiska naukowego – po otrzymaniu wniosku Krajowej Rady Sądownictwa postanowił jednak nie powołać prof. Wolfganga Millera na stanowisko sędziego.

¹ Możliwość rozpoczęcia studiów doktoranckich nauk prawnych bez posiadania stopnia magistra prawa dopuszcza art. 196 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r., poz. 572, z późn. zm.).

Polecenia (5 pkt):

1. Oceń przedstawiony stan faktyczny.
2. Czy Prezydent RP mógł odmówić powołania prof. Millera na stanowisko sędziego? Odpowiedź uzasadnij.

Uwaga! Kwestie poruszone w kazusie uregulowane zostały nie tylko w Konstytucji RP, ale również w dziale II rozdział 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 427, z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 126, poz. 714, z późn. zm.). Prawidłowe rozwiązanie kazusu wymaga zatem przywołania podstawy prawnej również z tych aktów normatywnych.

Powodzenia!